

НАШЕ ЖИТ'Я

UKRAINIAN NEWSPAPER „OUR LIFE“

Ч. 36 (131)

АВСБУРГ, 29. ВЕРЕСНЯ 1947

ЦІНА 1 НМ.
УКРАЇНСЬКИЙ
ТИЖНЕВИК

РІК III

ПРАВО НА СПРОТИВ

Відомо, що демократичні народи свої права мають не з чиєсъ ласки, не подаровані, а мусіли їх здобувати в довгій і тяжій боротьбі.

Демократичний, народоправний лад — це наслідок революційної боротьби. Приміром, демократична республіка в Атенах, в давній Греції запланувала тільки після революційного повстання проти тирана Гіппія, Пейсистратового сина. 510 року перед Христовим народженням.

Були спроби й пізніше завести тиранію в Атенах, але зорганізовані вільні громадяні цієї держави уміли відстоювати свою права.

Також у пізніші часи, в Середньовіччі, йшла в різних країнах Європи боротьба за демократію. В нашій Київській державі народне віче часто виступало навіть із зброєю в руках проти тих князів, що хотіли самовільно, дикторським способом панувати. Князі мусіли, приймаючи владу, складати з народним вічем договір про додержання прав громадян.

В Англії 1215 року шляхта та міщанство підняли повстання проти самовільного короля Івана Безземельного, перемогли його і примусили короля підписати «велику хартію вільностей». В цім документі забезпечувалися права громадян супроти влади короля. Король мусів дозволити духовенству самому вибирати своїх епіскопів, шляхті і міщанству було забезпечено право від самовільних податків короля та від арештування. Коли б король не хотів додержувати взяті на себе зобов'язання, то піддані мали право виступити проти нього збройною силою. Це називалося «право спротиву» (*ius resistentie*). В історії Англії бувало нераз, що шляхта і міщанство брало в руки зброю, для оборони свого права супроти короля вської самоволі. Таким способом англійці пристягом століть привчили своїх королів слухати законів, що їх видавав вільно вибраний парламент. Той король, що пробував би порушити закони, наразився б на спротив громадянства, аж до збройного повстання.

Англійці горді тим, що їхня держава по суті не має писаної конституції. Закони і права записані в серцях англійських громадян, що готові давно вибороні права на кожнім кроці обороняти.

І в нашій історії знаходимо немало прикладів, коли свідома частина народу твердо стояла за своє право і не допускала це право порушити і скасувати. Ціла наша козаччина боролася «за древній вольності свої, яко народ лицарський», — це читаемо у літописі Величка. «Род сицев, іже свободи хочеть, — (цей народ такий, що хоче свободи) писав про українців знаменитий учений і письменник архієпископ Лазар Баранович у 17 віці.

Ця традиція свободи і звичка оборонятися свої права навіть силою глибоко вкорінилася в українській народній душі. Знаємо добре, що і в революційній боротьбі проти царської влади перед великома українці: Кідачевич Желябов, Конашевич, Попко, Кравчинський, Валеріян Осинський, Марія Ковалевська і багато інших. Коли соєвська большевицька влада посунула 1918 року на Україну, то спротив диктатури був найбільший саме в нашім народі.

Оборона свободи і законності — це святе право кожного людини. У тім суперечності, де не протиставляється злім, незаконним діям, не може бути демократичного порядку, і там, панує диктатура.

мали б спокій з ними. А піддавши загрозі, мусять тепер тяжко покутувати за свою легкодушність.

Проте обоняти своє право — ніколи че пізно. Організований спротив в інтересі закону й порядку мусить поставити на належне місце всяких пройдисвітів, що мов ті п'явки попри смоктувалися до народного тіла.

Цих смоктів, злодіїв і дурисвітів рішучо треба позбутися.

Право спротиву — це право вільної демократії. Шевченко своего часу писав: «Борітесь поборете! Вам Бог помагає..

Панас Феденко.

УКК і ЦПУЕ в обороні вояків УПА

Нью-Йорк. („Свобода“) 12. вересня. У звязку з останніми повідомленнями про намагання підданих загонів Української Повстанської Армії пробитися до американської зони Австрії та Німеччини, зокрема у звязку з сьогоднішнім повідомленням „Нью-Йорк Таймс“ з Мюнхену про інтернування американцями 36 чоловіків вояків УПА, які пробралися з України до Баварії, — Український Конгресовий Комітет вживає відповідних заходів, щоб завчасно забезпечити цим українцям право американського азилу.

З ЦПУЕ нас інформують, що Голова п. Василь Мудрий, відіїхав до Франкфурту, щоб інтервенувати в Головній Квартирі у справі азилу для вояків УПА.

Наспілко вже повідомлення, що, згідно з заявою ген. Клея, наши вояки не будуть видані.

Франкфорт-Дена. Як заявив генерал Клей на пресовій конференції, влада не буде вважати нових українських повстанців, членів УПА, за політичними утікачів. Ті, які зараз знаходяться в Німеччині будуть переведені до табору інтернованих, де перейдуть докладну перевірку.

Видавництво «Вік» у Києві (1897—1947)

Засідання сесії О.Н.

Гостра відповідь Вишинського Маршалу

Після промови американського міністра закордонних справ Г. Маршала, засідання розпочало жваві дискусії спрівodu його пропозиції особливо в справі перегляду права вето. Головний советський делегат Вишинський 18-го вересня гостро заатакував політику США, означуючи американських дипломатів та пресу, як підпаливів війни. Комісія, що плянувала порядок засідань поставила на обмірковання зборів дві пропозиції про перегляд права вето, та про спосіб контролю підстав, на яких приймаються нові члени ОН. Так само 19 вересня зробила Греція внесок про розгляд загальним зібранням ОН спроб запровадити комуністами в Греції диктатуру. В дальших дебатах намічена була спріва положення індуської меншини в Південній Африці та відношення до Іспанії ген. Франко.

значення спеціальної комісії в складі 15 чл. нів від об'єднаних народів для дослідження звіту палестинської комісії.

Внески Вишинського

В своїй промові визначив Вишинський відмову Ради Безпеки в грудні минулого року від обмеження зброяння як найважнішу подію. Таким чином США і Англія показали, що вони проти розбросння, а США хотять затримати свою монополію і тому вони проти кожної спроби зліквидувати свої запаси атомових бомб. Таким чином ведуть вони спротив проти рішення більшості в атомовій комісії, що вважати атомну бомбу за зброю нападничу. Советський Союз сподівається, що Загальні збори ОН згодяться з його пляном атомної контролі, який стремить до рівності всіх країн, а не до панування над іншими однією якоїє держави.

Маршалів плян на думку Вишинського, є тільки іншим висловом доктрини Трумана і для того задуманий, щоб поневолити Америкою всі європей-

ські країни. Через це Європа розколена буде на дві частини, бо і Франція і Англія підтримують плян США. Після критики становища Англії, що тримає своє військо і в Єгипті і в Греції проти волі цих народів, а США тримає свої воєнні сили в Китаю, ціллю Советського Союзу буде — заявив Вишинський — противітися всім спробам щось змінити в Хартії ОН, з чийого боку вони не виходили б, і як вони не були обґрунтовані. Советський Союз відносно пляну Маршала ще раз займе своє обґрунтоване становище. Що ж де положення на Балканах, сказав Вишинський, то обвинувачення п. Маршала склеровані до Албанії, Болгарії та Югославії — не мають жадного засобу. Звіт комісії ОН в балканських справах повний протиріч. Вкінці запропонував резолюцію:

ОН мусить осудити злочинне цукання до нової війни, яке провадиться передусім в США, в Туреччині і в Греції за посередництвом радіо, преси, фільму і публичних промов та взагалі всіх можливих засобів, які є не що інше, як отвертій заклик до наступу на миролюбні демократичні держави. Він вимагає, щоб ОН, під страхом карізбирні пропаганду війни і, щоб вжило засобів до придушення всіх цукань.

Прорівник австралійської делегації, міністер закордонних справ др. Г. Іват, висловив думку, що Вишинський спробував слібіть советської позиції затуманити і недопустити загальні збори обговорити деякі важливі питання. Прорівник британської делегації Г. Мак Нейль заявив, що слова Вишинського є не що інше як пропаганда.

«Як голодний тигр»

Голова комісії закордонних справ американської палати представників Чарлз А. Ітон, котрого Вишинський саме означив, як цуканча війни, увечері того ж дня відповів Вишинському через американське радіо. Ітон заявив, що спроби сили між США та Советами не можна буде уникнути, а саме з таких причин: світ мусить визначити своє становище, заходячись між двома поглядами на життя. Советський Союз є воюючим передставником тієї ідеології, яка хоче цілій світ підкорити собі шляхом світової революції, і якої моральність подібна до моральності голодного тигра; коли советська асоль не схібить, то тоді американський спосіб самоурядування і вільної ініціативи буде зруйнований.

Дж. Ф. Дул, один з дорадників у справах закордонної політики республіканської партії, що належить до американської делегації, і якого Вишинський теж називав підп'якувачем до війни, в своїй промові, переданій 19 вересня сказав, що треба затримати світове значення ОН, бо це питання, яке має життєве значення. Американське предложение створити постійний комітет Загального зібрання ОН є цілковито в дусі Хартії ОН. Спротив проти такого внеску іде з боку тих, які постійно намагаються Раду Безпеки позбавити всякої значення постійним застосуванням права вето. Але неможе ж дійти до того, щоб і Загальне Зібрання загубило всяке значення.

Греція д'як

Греційский делегат Василь Дендриміс домагався 19 вересня від Загального Зібрання негайного виступу ОН для того, щоб покласти край спробам сателітів Советського Союзу запровадити комуністичну диктатуру в Атенах. Існування Греції поважно загрожує нападами сусідніх держав. Дендриміс гостро відбив закиди Вишинського, склеровані проти США та Англії, наче б то вони вмішуються в внутрішні справи Греції. Він в імені Греції склав пайтильну подяку цим двом державам за ту допомогу, яку вони несеуть для будови його краю.

18 вересня в дебатах підтримували представники різних країн внесок Маршала про перегляд права вето. Представник Канади заявив, що коли від ОН буде бездіяльне, то декотрі народи будуть змушенні боронити свою незалежність також дорогою створення окремих союзних договорів. Делегат Філіпп К. Ромуло заявив, що світ мусить нарешті вибрати щось одно або ОН, або вето: Ми не можемо мати обе разом, але можливо, що незабаром ми не будемо мати ні одно з них. Австралійський міністер вказав на Грецію, як зразок того, як одна держава, застосувуючи право вето, може проти волі більшості унеможливити всі заходи проти війни. Він закликав ОН зробити все можливе, щоб швидче підписати мир з Австрією, Німеччиною та Японією. Аргентинський делегат, вважає право вето за величезну помилку, допущену хортією ОН, і вимагає його знести. Рада Безпеки на його пропозицію мала б справи розв'язувати більшістю двох третин голосуючих.

Комісія піднімання: засідання Загального Зібрання ОН вирішила справу вето поставити на засідання ОН. На комісії за це голосувало 9, проти двох Словіїв та Польщі.

УСДОТІ СВІТЛЯ

Англія звікається

Лондон: Як повідомляє агенція Ройтер, англійський уряд на своєму надзвичайному засіданні постановив віддати вій Палестинський мандат і відкликати англійські війська з Палестини.

Генерал де Голь промовляє проти комуністів

Ліон. Ген. де Голь у своїй промові в Ліон закинув комуністів стремлення до диктатури. Він сказав: «Вони говорять про демократію, а хочуть диктатури. Вони говорять про самостійність у Франції, а виконують тільки накази Москви».

Чехословаччина йде з ССРС

Нью-Йорк. Ян Масарик Чехословачкий міністер закордонних справ заявив, що він жаліє, що дійшло до розриву між Сходом і Заходом, але що його країна буде стояти твердо при ССРС. При цім він закликав великораджави засипати прірву, що між ними повстала і заявила, що Чехословаччина зробить все можливе, щоб забезпечити мир.

Промова Бідо

На загальних зборах ОН французький міністер закордонних справ Бідо заявив, що конфлікт між США і ССРС дійшов до такого стану, що спроби згадані видаються вже неможливими. Було б небезпечно скривати розміри кризи. Франція зробила все, щоб довести до порозуміння. Далі Бідо виявив становище Франції до різних питань, погоджуясь майже у всіх справах з лінією Америки.

Нью-Йорк. Фісрелло Лягардія, колишній голова міста Нью-Йорк і генеральний директор УНРРА вмер від раку 20. 9. 1947 року, проживши 64 роки.

Відповідь Вишинському

Промова Вишинського викликала велике обурення всього демократичного світу. В промовах і в пресі висловлюють різні політики своє становище до закидів Вишинського. Воррен Остін, а-

мериканський делегат до ОН обвинував Вишинського у «поповні фальсифікації правди». Ті американці, що до тепер вірили у мирні цілі ССРС, після виступу Вишинського втратили всяке довіру до ССРС. Обвинувачення супроти США не мають в Америці впливу. Вони мають призначенні для того, щоб переконати населення ССРС в воєнних намірах США. США і на далі будуть спиратися на ОН не зважаючи на які провокації. «Ми віримо, сказав він, що ціллю всіх держав є мир. Однак методи ССРС мають більше тенденції викликати війну ніж мир і любов. Постійне вживання вета з боку ССРС зміцнює тільки противостоячу групу». Порому Остіна передали всі американські радіостанції.

Югославія захопила частину італійської території

Тріест. Югославянське військо захопило спірний, стратегічно важливий кусок додатка біля села Тренча біля Тріесту. Італійці гостро запротестували на місці і звернулися до уряду в Римі, щоб дістати інструкції.

Москва жаліється на американську пресу

Москва. Московське радіо жаліється, що преса в США нападає різко на союзників «безсоромно нехтуючи елементарними правилами чесності».

«Правда» проти Маршала

Москва. Газета «Правда» закидає Машалові, що він хоче завести американську диктатуру над рештою світа і використати ОН як арену дипломатичної війни проти ССРС. Сама організація ОН «смертельно» загрожена Америкою».

Змова в Чехословаччині

Братислава. Проти 106 осіб, заарештованих під закидом «змови проти рестублії» і замаху на президента, готується, як повідомляє чехословакське міністерство закордонних справ, акт обвинувачення.

В справі еміграції до США

Питання виїзду до США цікавить широкі кола еміграції, тому не без інтересу буде подати нашим читачам інформацію, які одержав «ДП Експрес» від керівника переходового еміграційного табору Функ-Казерне в Мюнхені майора Генсса.

Ti, що виїжджають до США, переходять через цей центральний табір що охоплює всю Баварію, тобто район, в якому перебуває до 70% всіх ДП американської зони.

Головним завданням переходового табору в Функ-Казерне є технічний бік перевозу емігрантів до США. Формальний бік, а в тому її видавання відповідних документів, належить до американського консульату Першого Військового Дистрикту в Мюнхені. Кожний випадок еміграції розглядається окремо і індивідуально. Бюро майора Генсса не провадить відділ інформації, які в цих справах дають різні допоміжні організації.

Як інформує ДП Експрес, до цього часу всі реєстрації в справі еміграції до США переводили відділи УНРРА, або ІРО. Вони пересилили матеріали до американського консульату. Головною передумовою цих реєстрацій була наявність статуту ДП та задовільний стан зоров'я.

На бажання американського консульату поодинокі особи, що мають «афідаті», або «нумер емігрантів квоти» запрошуються до Функ-Казерне для переведення потрібних формальностей лікарського огляду, перевірки даних, поданих в реєстраційних анкетах і т. ін.

Це нелегка справа. Закони охороняють ринок праці в США. В 1925 році вийшов в життя закон, що обмежує еміграцію до Нового Світу і запроваджує систему щорічних квот. Для різних національностей ці квоти різні. Як інформує ДП Експрес, сьогодні найменше шансів на виїзд до США мають громадні балтійських і балканських держав, в значно ліпшому становищі перебувають ті, що народились в Польщі або в Росії, а найбільші шанси мають ті, що народились в Німеччині. Самі німці, хоч вони і не можуть мати статусу ДП, можуть однаке старатися про виїзд до США, як що доведуть, що вони були жертвами нацистського режиму. На один нумер квоти припадає

тепер 10—15 зареєстрованих кандидатів.

Цікаво також, що іноді члени однієї родини в наслідок різниці місця народження підпадають під різні еміграційні квоти. Треба засначити, що в цих випадках жінка набуває право до квоти чоловіка, а діти до 21 року життя до квоти їх батьків або одного з них.

Щомісяця з Функ-Казерне виїжджає 2—3 транспорти до Бремену. Кожний транспорт має до 200—300 осіб. Крім еміграції до США, у Функ-Казерні провадиться також формальністю, звязані з еміграцією до Палестини.

Чужинці про українців

Український щоденник в США „Свобода“ з 12. вересня ц. р. приносить передовицю, у якій м. і. читаємо:

Минулого тижня в одній з ньюйоркських радиєвих стацій пареводжено анкету про поведінку скітальників в американській зоні в Європі. Відповіді давала бувша інспекторка з УНРРА. На запит, які переміщені особи, на її думку, можна б назвати „взірцевими“, інспекторка заявила без вагання: „Українці“. На запит, які прикмети приписує вона українцям, інспекторка сказала: „інтелігенцію, чесність, працездатність“.

Майже водночас наспів минулого тижня з Канади щоденник „Отава Джорнал“ з датою 28 серпня. У ньому поміщена інтересна новинка з такими відомостями: Отавські хазяїнки заливають державні бюро праці з проханням, щоб дати їм на дамашніх робітниць дівчат зі скітальщини. — „Я хочу мати українську дівчину до праці, однаке мушу її мати в жовтні“ — оце типове домагання. Із незнаних близиче причин — кажеться в новинці — хазяїнки хочуть робітниць

українського або голландського походження“.

Мусимо дбати, щоб свою поведінку ми не зіпсували доброї думки про нас.

У Франції бракус хліба

Як подає французька преса, з I-го вересня увійшов в життя у Франції новий розпорядок в приділі хліба. Зменшені порції виглядають так: діти до 4-х років одержують 100 грамів денно, від 4-10 років 200 грамів денно, населення від 10 до 21 року — 275 грамів, від 21 до 70 років — 200 грамів.

Хлібні склени будуть відчинені три дні на тиждень, а у великих містах лише два рази на тиждень. М'яєні склени відчинені лише дві рази на тиждень. Від 10 вересня вино буде у вільнім продажі. В реставраціях вільно продавати м'ясо лише діва рази на тиждень і то в обідній порі.

ІФРДФІК

На Паризькій конференції для господарської відбудови Європи вироблено плян американської допомоги. Америка мала б дати Європі протягом чотирьох років харчів та сільсько-господарських продуктів на суму коло 22 міліардів доларів

8 вересня почали страйк сільські робітники в Північній Італії (блія 1 мільйона осіб). Цим загрожений збр урожаю рижи. Комуністична партія готові масові демонстрації проти італійського уряду. Провідник італійських комуністів Толяті заявив у своїй промові, що комуністична партія готова взятися до зброї, щоб скинути теперішній уряд.

* Як повідомило італійське міністерство рільництва 12-тиденний страйк більш як одного мільйона сільсько-господарських робітників північної Італії закінчився.

9 вересня оголошено звідомлення комісії Об'єднаних Націй про дві палестинські держави. В юдівській державі має бути 500.000 юдів і 400.000 арабів. Єрусалим має бути вільним містом і підлягати владі Об'єднаних Націй. Арабська держава в Палестині має числити 715000 арабів 8000 юдів. Араби відкинули цей проект поділу Палестини.

* Відома вежа в Пізі (Італія), яка була збудована в XIV столітті, щороку хилиться на 1 сантиметр. При дальнішому перехиленні вежа мала б впасти за 200 літ. Тепер розпочали спробу зміцнити її фундаменти.

* Американський головний прокурор при Нюрнберзькому трибуналі генерал Тайлор заявив, що до 30 червня 1948 року мусить бути закінчені всі процеси проти воєнних злочинців.

* В Італії розпочався страйк 850 тисяч робітників металевої промисловості.

* Американське міністерство закордонних справ зайняте, тепер працеюючи приготовання міжнародної торговельної конференції, яка відбудеться 21 листопада в Гаванні. В цій конференції братимуть участь 50 держав.

* 5 листопада о год. З вночі наступить зміна літнього часу на "зимовий". Всі годинники мусить бути посунені на одну годину назад.

* Турецький шеф генерального штабу і штабові офіцери воєнно-морської флоти в жовтні відвідають США.

* 25 вересня прибула до Праги делегація англійської робітничої партії. З Праги делегація виїздить до Югославії, ССР і Греції.

* Советський посол в Лондоні наголосив вийхав до Москви.

* Грецька армія, в порозумінні з США, буде збільшена.

* До Нью-Йорку відлетів перший представник соціал-демократичної партії Німеччині д-р Курт Шумахер. Там він перебуватиме до кінця жовтня.

* Баварський парламент затвердив новий кабінет д-ра Егарда, який складається з членів ЦСУ (Християнсько-Соціалістичної Унії). Внесок соціал-демократичної партії про розв'язання Ліндтагу і розпіснання нових виборів 123-ма голосами проти 49 голосів відкінений.

* В Берліні розпочався конгрес СЕД, (комуністичної партії). З промовами на конгрес виступали командант советського сектору Берліну ген. Котиков і шеф політичного відділу советського уряду

полковник Тюлпанов. Англійський уряд відмовив в дозволі на в'їзд делегації англійської комуністичної партії для участі в конгресі. Військовий уряд англійської окупаційної зони Німеччини відповів видати дозвіл представникам комуністичної партії англійської зони для участі в конгресі.

* Парламентарна комісія по опрацюванні нової Чехословачкої конституції прийняла більшістю голосів (14 проти 11) слідчий пасус «Чехословачка Республіка є спільною державою двох об'єднаних націй — чехів і словаків». А в конституції з 1918 року стояло, що чехи і словаки є одна нація.

* Китайські комуністичні війська почали нову офензиву в Північному Китаї проти урядових військ.

Книжка про ДП

Автор книжки ФР. Вільсон закінчила вищу освіту в Кембріджі (історія), під час періоду світової війни і по війні працювала вона у багатьох країнах (Балкани, Росія, Іспанія) як член англійської організації опік над жертвами війни. За час останньої війни і по війні працювала в УНРРА (в Німеччині).

Перед ДП, що не погоджується на репатріацію, є дві можливості: або залишатися вони у країнах, що в них живуть тепер, або вони виїмкують кудись.

Авторка підкresлює, що за останній рік багато ДП працюють в Німеччині і Австрії чи для окупованої армії, чи для австрійського або німецького господарства. Але вони хотіли б всі емігрувати.

В Англії потрібно більше жінок, особливо до текстильної промисловості. Мужчини здебільша йдуть на працю в сільському господарстві, особливо українці. В Британія потребуватиме більшої кількості робітників, а їх дистанція теж з американської і французької зони. З французами вже навіть договорилось у цій справі.

Авторка вказує, що Англія завжди користала з того, коли давала у себе захист відкачкам, що їх переслідували з політичних чи релігійних причин. Підкresлюється особливо доплив до англійського національного організму 80 тисяч гугенотів, що їх переслідували Людовік 14. Всі ті французи стали згодом дуже добрими англійцями.

Теперішня господарська криза в Англії змушує англійців притягнути до праці чужинців. Згадується тут про те, що з кінцем 1948 р. 130 тисяч німецьких полонених має вернутися до Німеччини, а вони працюють тепер у хліборобстві.

Авторка вказує, що населення В. Британії виявляє тенденцію до зменшення. По 1970 р. населення В. Британії буде меншати. До того коло 600 тисяч британців хоче імігрувати до доміній, а це здебільша молодь.

Подав Я. О.

Таємне зникнення маршала Жукова

Недавно шведські часописи вмістили повідомлення, що маршал Жуков засуджений на 15 літ в'язниці за «роакладову роботу в Червоній Армії». Кілька днів пізніше ті ж часописи повідомили, що ці інформації одержані з джерела не цілком певного, і таємниця навколо зникнення видатного совєтського полководця залишається невиясненою.

Не вважаючи на відсутність ясних відомостей про його долю, особи, знайомі з совєтською дійсністю, не сумніваються.

З українських краєвидів

Дністровий Яр на Україні

Поневолена Польща

Відомий американський політик Томас Дюї, титулярний провідник реставраційської партії, у своєму листі до посола Г. Т. Влера пише в справі допомоги Польщі: «Всі ми хочемо не тільки принести найбільш потрібну допомогу нещасному польському народо-

ві, але ми хочемо також доказати, що американський народ не забуде цих людей що перебувають тепер під впливом тоталітарної великорадянської, котра намагається знищити гідність особи та ідеалі, які всі вважаємо за дорогі».

В листі Дюї додає, що треба уважно відрізняти допомогу польському народові від його «урядових гнобителів».

(Старе енд Страйпс)

Обидва рухи — націоналістичний і комуністичний — однаково не перебираючи засобами спільному фронтом, поборюють «молоду німецьку демократію» — «Ваймарську конституцію», та валять її демократичні уряди. Прихильників у масах німецькі комуністи шукають собі розплатуванням націоналізму і жадобою відплати вчорашиним переможцям. Верхівка цього націонал-більшевизму була «оком Москви». З сліпою вірностю служила вона комінтернові в Москві для його інтересів готова була жертвувати своїм комунізмом і свію Німеччину. Комінтерн тоді, як і тепер, свою силу бачив тільки в беззадії і чвяхах всіх націй в Європі. Для такої підконої роботи московський комінтерн сипав мішками золото своїм «партіям» в Європі, не зважаючи на те, що народи під совєтською окупацією мільйонами гинули з голоду. На устах у них була криводушна фраза про «боротьбу проти фашизму», за якою ховалася сідна мега: за всяку ціну не дати закріпитися в Європі своєму найбільшому ворогові — демократичному ладові.

Тому нові німецькі націоналісти із своїм символом зламаного хреста були для комінтерну і його націонал-більшевиків у Німеччині бажаним тихим союзником. У центральному парламенті Німеччини («райхстаг»), і в красних соймах та громадських радах спільним фронтом ці націоналісти і більшевики валили демократичні уряди і управи громад. Спільним терором розбивали збори і віча демократичних організацій. То тут, то там, на перехідній роботі своєї повстання. Та, що більше! На сторінках органу Комуністичної партії Німеччини «Роте Фане» спільно виступали з статтями К. Радек від імені Комінтерну і граф Ревентлов від імені націоналістів із пропозицією «формального спільнотого фронту проти німецької і європейської демократії».

Ця війна темних сид проти німецької демократії тривала 7 років. У 1923 році програла німецька демократія перший раз рішальній політичний бій: при виборах, після смерті президента Німеччини, соціаліста Еберта, військовою більшістю голосів маршал Гінденбург, як кандидат об'єднаної реакції проти демократичного кандидата центру, якого підтримували соціалісти.

Потім світ був приголомшений вісткою, що Кремль призначив іншу особу репрезентувати СССР в Контрольній Раді Німеччини, а Жукова призначили т. Одесу. Висловлювалось багато притупчень щодо дальньої його долі, але нічого не було відомо.

В День Перемоги, що святкувався в Москві в грандіозному стилі, спеціальна радіо-передача була присвячена героям великої війни проти фашизму. Проголошено 52 імен, але ім'я маршала Жукова серед них не було.

Протягом цілого травня совєтське радіо передавало доповіді та лекції про другу світову війну. Між ними були докладні описи боїв під Сталінградом — щодені півгодинні доповіді протягом двох тижнів. Заду в що пайдрібні деталі та імення не тільки численних генералів і офіцерів, але навіть багатьох звичайних воїнів, але ім'я Жукова не згадували ні разу. Про його існування ніби забули.

Можна з певністю припустити, що маршала Жукова спіткала доля багатьох відомих його попередників. Його відносини з політичними Керівниками армії не були зовсім добре, але фатальними для нового були його талант полководця та його особиста ініціатива. Кожен хто знає совєтську дійсність, знає й те, що в СССР є тільки один вождь, один учитель, один герой, одне непогрішим божество, якому допомагає безособова й безземна маса — комуністична партія.

Совети тепер намагаються створити Сталінові репутацію найбільшого полководця всіх часів. Це видно з радіопередач, присвячених боям під Сталінградом. Остаточний їх висновок такий: «Бої під Сталінградом були найбільшими боями в історії людства, а Сталін, що їх виграв, найбільшим полководцем усіх часів».

Ще кілька слів про підрывну роботу Жукова в Червоній Армії. Вона була зовсім неможлива. Автор цієї статті служив один рік в Червоній Армії (1940—41) і знає, що вона такою мірою наповнена шпіонами і сексотами, що ніка змога, навіть маленкій групі осіб, неможлива.

Якщо в Советському Союзі батьків щоденно зраджують свої діти, то як же можуть військовики довіряти один одному?

«Обозрение»

М. Мик.

„Ваймарська республіка“

(Незавдана Німеччина)

Велика частина теперішньої української еміграції — це молоді люди, що дозріли щойно за роки війни. Вони мають можливість пізнати тільки націоналістичну Німеччину під — проводом гітлерівців. Друга значна частина нашої еміграції в силу обставин читала лише пресу ворожку до демократичного руку взагалі, а до демократичної Німеччини зокрема. Тому і ця частина еміграції знає з минулого тільки німецьких націоналістів і комуністів, бо преса ССР промовчувала німецький демократичний рух. Його знає лише та частина нашого суспільства, що до війни мала можливість читати демократичну, а зокрема соціалістичну пресу.

В очах двох перших частин нашої промади Німеччина це був терен, де рішалася в Європі боротьба тільки двох сил — націоналістів і комуністів.

У дійсності ввесь час була і єще й інша Німеччина — демократична. Її творили головно німецькі соціалісти, та частина німецької демократії, зокрема католицький «центр». Німецькі соціалісти будували разом із центропромом пову. демократичну Німеччину («Ваймарську республіку»*) після восенного погрому до якоого довів німецьку націон. центр із шляхетською і капіталістичною верхівкою. Спадщина після якісної кризи! Треба було відступити великій багаті землі, закордонні майни, флоту і до того пласти покриття восиних шкод, що нарібови непередній режим сусідам своїм восинним нападом. Не зважаючи на все те, всі німецькі соціалісти і буржуазні демократи із найбільшою само-пожертвою будували в Німеччині но-

*) Так називають демократичну німецьку республіку, яка постала по упадку німецької монархії Вільгельма II, після поразки II 1918 року. Конституція цієї республіки прийнята була у Ваймарі.

вий демократичний лад, який мав забезпечити гідне культурної людини існування й розвиток усій німецької нації.

Це було нелегке діло при цій важкій спадщині кайзерівського старого режиму, при глибокій економічній кризі й безроботті, в умовах політичної поразки Німеччини. Треба було побороти не тільки об'єктивні перешкоди економічного життя і спротив переможців, але ще крім того внутрішній спротив усього реакційного табору, що стратив усі користівого дотеперішнього панування, а разом з тим з розгубленням та з розлукою безробітніх і здеклісованих людей. Цю ситуацію використував увесь капіталістичний шляхетський табор і нова сила на європейському горизонті — більшевики.

Покидки капіталістичного табору, різномірні життєві невдахи, що не мали чого в трачанні, здеклісовані інтелігенти і дрібні міщани, позбавлені усіх моральних засад, організовували націоналістичну партію. Для балансутства, обману й демагогії використовували «наукові методи» — ладні жертвувати мільйони людей тільки для одного здобуття влади, щоб таким чином знищити в собі почуття меншеварстви невдахи. Для обмайдану ці нові націоналісти звуть себе «рояльною партією», хоча самі готуються стати новими капіталістами в союзі з колишніми хитами німецького капіталу і шляхти і весь трудовий народ забити в найтяжчій кайдані тоталітарного режиму. Щоб дурити світ, вони з'уть себе навіть «соціалістичною партією», присвоюють собі червоний прапор, інтернаціональне робітничче свято 1-го травня і т. п.

Цілком подібні до них здеклісовані інтелігенти виключно для влади власного гурту творять комуністичну партію Німеччини і координують тими самими методами; неправдою, обманом віроломством, терором.

Союзники з наказу Комінтерну дисципліновано відмовилися дати своєю голоса за демократію і тим уможливили перемогу Гінденбурга, що опісля віддав добровільно владу Гітлерові. Не зважаючи на цю першу поразку, соціалісти в боротьбі на два фронти — проти націоналістів і комуністів, не тільки не тратили відвати і, енергії, але й ще скріплювали, зате міщанський демократичний табір розвалився під цим натиском і все більше підпадав під вплив націоналістів і комуністів. Найдовше держалися католицькі демократи, але й вони зрештою піддалися в 1933 році.

Останній публічний вияв боротьби німецького соціалізму за демократію бачимо в 1933 році, коли Гінденбург віддав Гітлерові провід влади, а Гітлер оповістив перші й останні вибори до парламенту за свого режиму. Тоді то при страшному терорі СС та СА, при забороні виборчих віч і соціалістичної преси, Німецька Соціал-демократична Партія удержала свої позиції. Міщанство побігло мільйонами за зламаним хрестом Гітлера і сипало йому виборчі картки в урни. За це розплатилися опісля німецький народ справжніми хрестами на могилах своїх синів по всій Європі. Німецькі партії дали мільйони своїх голосів Гітлерові. Досипали їх йому і комуністи! У виборчих виборах 1933 році, як показує остання статистика, комуністична партія стратила на користь націоналістів 1,800,000 голосів, тобто Гітлер дістав від комуністів тоді близько 15% своїх усіх голосів. Тільки цих майже 2 мільйони комуністичних голосів уможливило Гітлерові дістати близько 44% голосів, що в союзі з партією великого промислового капіталу Гутенберга дало йому пару відсотків більшості. Без цих комуністичних голосів Гітлер опинився б у меншині.

Але й ця перемога Гітлера, що йому уможливили II комуністи, на зломила соціалістів. Піддалися тоді всі буржуазні партії. Тільки соці

Українські народні загадки

Загадка — це один з найпоширеніших жанрів народної творчості, що з давніх-давен живе й розвивається серед широких мас нашого народу. Особливо любить загадки молодь і частенько весело проводить час, обмінюючись дотепними головокрутками.

Всегалі загадка — це питання, що одночасно робить натяк на відповідь, обично називаючи той предмет, про який іде мова. Метафоричність і протилежність — це звичайні форми українських народних загадок.

Трудність і зміст загадок полягає в тому, що кажучи про один предмет, загадка ніби змальовує інший, що має подібну властивість. Тому іноді загадка спершу здається нам якимось безглуздям. Але, як тільки ми зображені помічено народом подібність, то завжди можемо дивуватися з тієї дотепності, що лежить в основі загадки. Наприклад, загадки про віск:

«В пітьмі родився, з вогнем помирився. «В піч покладу — мокне, на воді сохне». «На вогні помре, на воді оживе».

Загадки про гусяче перо, яким колись писали: «Мудрий мурдеч гусаком поле оре», «Зріжу голову, вийму серце; дам пить і буде говорити»: «Що то таке, скручене вдвіс, зубів не має, а добре кусає?» (батиг). «Що плаче, а сліз не має?» (скрипка). «Яка мати своїх дочок ссе». (море). «Що два рази на світ родиться?» (курка).

Більшість загадок тяжко зрозуміти без докладного знання народного життя, бо вони побудовані на найдрібніших деталях селянського побуту. Наприклад: «У хліві в бика копа на рогах, а хвіст надвір у бабі в руках». (рогач з горщиком). «Одну козу маю і ту щодня за хвіст підіймаю». (заслінка від печі). «Шаталося-моталося під притічок сховалося». (вінник). «Стойте панич серед поля, ликом підперезаний», (сніп). «Горбатий кіт бабі плечі тисне». (коромисло) «Чотири ноги, та не звір, е пір'я, та не птиця». (ліжко і постіль). «Сплюно на стіни, а обличчям до хати». (образ).

Змагання загадками дуже поширене в народному епосі і створений під його впливом книжний літературі.

В особливій пошані загадки були у східних народів. Соломон і цариця Савська мірялися мудростю з допомогою загадок.

У слов'янських народів є казки про чортів, про бабу-ягу та русалок, що тають загадують загадки своїм «жертвам». У русальських піснях дівчата співають:

Ой, біжить мила дівчина,
А за нею та русалочка:
«Ти послухай мене красна панночко,
Загадаю тобі три загадочки.
Як угадаєш, до батька пущу,
Не угадаєш, до себе візьму:
А що росте без коріння, а що біжить без
повода,
А що цвіте та без цвітку?
Панночка загадки не розгадала,
Русалка панночку залоскотала.

У старі часи уміння загадувати та відгадувати загадки вважалося не тільки великою мудростю, а й доказом правоти під час судової розправи. Загадку розглядали як спосіб виявлення волі «божого суду». Засуджений на страшту може врятуватися, якщо відгадає загадку. У казці цар загадує загадку відважному парубкові, що хоче женитися з царівною.

У багатьох загадках виявляється мітологічний світогляд — залишки від дохристиянської давнини. До таких загадок належать «Стойте дуб-стародуб, на тім дубі птиця вертиться — ніхто її не дістане: ні цар, ні цариця». (Сонце). «Стойте дерево серед села, а в кожній хатці по гілляці». (Сонце і проміння). «За лісом, за праписом золота діжа скочить». (Сонце). Лісом іде — не трісне, водою іде — не плюсне». (місяць). «Телока не міряна, череда не лічена, пастух не найнятий». (небо, зорі, місяць). І далі: «Постелью рогожку, посыплю горошку і покладу обрась хліба». (Небо, зорі, місяць). «Іхав по горі волох, розсипав горох, почало світати — нічозбирати». (Зорі). «І хав чумак та й став бо волів потеряв». (Хмарі заступили зорі). «Чорне сукно лізе в вікно». (Ніч). «Сірий бик у вікно ник». (Світанок). «Лисий віл усіх людей звів». (День). «Що без рук, а стука?» (Грім). «Стука — гуркотить, мов сто коней біжить». (Грім). «Ревнув віл на сто сіл, на тисячу городів». (Грім). Шило — мотовило попід небом ходило, з панами говорило, з князями розмовляло». (Близькавка). «Сидить півень на верbi, спустив крила до землі». (Дощ і

сонце). «Мене всі просять, виглядають, а як прийду то тікають». (Дощ). «Сиві гуси все поле вкрили». (Туман). «Прийшов хтось та взяв щось; бігти за ним, та не знати, за ким». (Вітер).

Іноді загадки бувають лише грою уяві та дотепу:

«Що через хату не перекинеш». (Пір'їну). «Від чого гуска пливе». (Від берега). «У кого дві шкіри на ногах» (Хтозутий). «Дуб, на дубі липа, на липі конопля, на коноплі глинняник». (Стіл, скатірка, череп'яна миска).

С багато таких загадок, до яких потрапило чимало власних імен лише тому, що вони співзвучні з словами тексту загадок. Наприклад: «Безкостий

Марко перепливе море шпарко». (П'явка). «Тарасова дочка Тарасом трясла, 700 сорочок на собі несла». (Риба). Летів Адам через божий храм: «Боже, Боже, тут моя сила горить». (Бджола, церква, віск.). «Мій брат Кіндрат, крізь землю пройшов, міх грошей знайшов». (Гарбуз). «У нашого Данила сім сажень жила». (Гарбузова огудина).

Як бачимо, бувають загадки, як у віршованій, так і в прозовій формі. Вони користуються часто порівняннями з метафорами, і це їх робить подібними до приповідок.

Існує багато загадок і 'книжного походження, особливо з апокрифів, «Пчіл», творів Данила Заточника тощо. В 17 іх 18 століттях у Західній Європі була така мода на загадки, що їх творили країні письменники того часу, як Фенельон, Буальо, Руссо та навіть Ціллера.

Справжні народні загадки дають добрий матеріал для вивчення розумового та культурного розвитку народу.

О. Степовий

На російському цвинтарі

Я, признаюсь, люблю, может
статься, что это нелепо, — посто-
ять на заре у ограды старинного
склепа. Клен в глухом сентябре
неподвижен, супор и багрян. И один
к одному здесь лежат поколения
В. Саянов.

В Мюнхені виходить російською мовою «Обзор иностранной печати». Цикл-
остильове видання на шіст — сім аркушів і коштів воно, як усі росій-
ські видання на еміграції, неймовірно
дорого — 4 марки. Те видання містило
один час цікаві переклади з чужезем-
ної преси. Треба визнати, що стара ро-
сійська еміграція досить непогано орі-
єнтується в закордонному житті і знає,
что на чому розуміється.

Гірше справа стала, коли та емігра-
ція почала повертатися до суторо-
сільських проблем. Тоді її писання якби
вони ще провадились в дореволюційні
ортографії з «ять» і, твердим знаком «
повертають нас в світ славної пам'яті
«Кіевляніна», «Земціні», але з тою рі-
зницю, що ті старі царські часописи
були зв'язані з житвою дійсності, а та-
пер того немає. Від часу, як українські
партизани зіпхнули в Чорне Море Дени-
кіна і Врангеля, духове життя ро-
сійської еміграції застигло на рівні
1920 року. Перемогу українських парти-
занів наш народ, як відомо, не викори-
став. Її використала молодша генерація
«єдиній неділій» — большевики. За
Деникіна, як і за царя, України «во-
обще не было, нет і быть не может». Але
большевики спіткнулись на українську
дійсність, яка пару років знала власну
державність. Про «не было, нет і быть
не может» не могло бути й мови. Треба
було не тільки визнавати, що «била,
сеть і буде», а творити ще й самостійну
ніби УССР. Без цього большевізм не
протримався в Україні й одного місяця.
Большевізм закріпився в Україні не
тому, що він заперечував її самостій-
ність, а, зовсім наїваки, тому, що він,
користуючись невизнанням Укр. Народ.
Респ. державами Антанти, доводив, що
«незалежна Україна може бути тільки
як радянська держава, або зовсім не буде
назалежною» (Ленін). Таким чином
самостійна українська держава не про-
трималася довго не через брак патріо-
тизму в українському народі, а через
переорієнтацію частини українських па-
триотів на радянські позиції. Якби Поль-
щу не визнала Антанта і французький
генерал Вейган не допоміг Пілсудсько-

му, — «чуда на Віслі» не сталося б і самостійна Польща впала б слідом за УНР.

Тепер, коли большевізм одверто став на «єдино неділій» позиції, вини-
ців українські культурні сили і украї-
нською мовою обстівують ворогів України
еміграція заворушилась і заговорила її
свою мовою 1918 року. В загаданому «Об-
зорі» од 13. 7. 47 р. видавець його якийсь
п. Чухнов в статті «От Карпат до Донца
или еще дальше» витягає на світ Божий
присплану порохом і всіма забуту
стару формулу про «не било, нет і быть
не может». Ми, звичайно, не збиря-
емся дискутувати з цею формулою.
Ми вже тридцять років «дискутуємо» з
УССР, а це все ж таки не «не било, нет
і быть не может». В Росії (не емігрант-
ські, а справжній) не знайдеться людина,
яка сказала б, що є такий український народ. Інша справа, що багато
людів в Росії не хоче, щоб той український народ одривався від «братьського русского народа». Але то вже інша тема. П. Чухнов стойте на позиціях 1916 року на «нікаких гвоздях». В своїй статті він розбирає «українознавчу» брошурою
якогось Тараса Бомейка, очевидно такого ж українця, якій «славнозвісний Остап Бендер з романів Ільфа і Петрова. Тож з приводу «горької жалоби» одного росіяніна, іншій «істінно-руссійській человеческій п. Чухнов дає волю й своїй «істер-
ваної душі».

Перше слово п. Чухнова належить явищу, яке навіть не передбачене схемою «руської історії» по Іловайському, на якій очевидно виховувався п. Чухнов, — галичанам. Сказати б, що це поляки — не можна. Росіяни — теж не виходять. Навіть малоросами не наз-
веш (у Іловайського не передбачено!) Отже, це нестерпно неосяжне явище п. Чухнов називає «последователями австро-історії і гітлеровської політікі». Що це передбачене ще Іловайським. Що ж до «гітлеровської», то це вже чухново-бомейківський ви-
нахід. Але, панове чухново-бомейки; тему про «последователей гітлеровської політікі» краще «дивайте замнем». Надто кривава ця тема, щоб про неї можна було з Вами спокійно дискутувати...

Дев'ять десятих статті п. Чухнова
присвячено ненависним галичанам. За
що він їх ненавидить? Та за те, бачте,
що галичани спонтанічно видають нас, українців з Наддніпрянщини. Якби не галичані, все було б в порядку: ми звалися

б малоросами, читали б „Обзори“ Чухнова і слухали б його малоросійські по-
пури. А то нас, нещасних, отрують «современними газетами із лістовками
на галицькому наречі». Справді таки кумедно читати в наш час «об українській утопії, видуманій врагами трех-
членного народу русского». Звернення п. Чухнова до «всех тех наших братів
по крові и православной вере, отци и деди которых вместе с нашими создавали
величайшее государство» (тобто тю-
ту му народів). Звернення Чухнова до «потомков запорожских казаков, стоятелей
за веру православную, за землю рус-
скую». Всі ці речі, списані з поживих
і давно забутих сторінок історії Іловай-
ського, бренить сьогодні навіть звору-
шило. Як згадка про кобеляцький яр-
марок. Але на всі ці речі сьогодні не-
має навіть адресатів. Во хто ж таки
справді в нашій віці висуне ідею держави
із братів по православній вере».

Непереконливість всієї отієї писанини
настільки очевидна навіть для її автора, що він, врешті, сам кидає високий
штиль і замість аргументів з Іловай-
ського переходить на звичайний тон ро-
сійського урядника — «тащіть і не пущайтесь!». «Военное командование американской зоны Германии, — уличисто заявляє п. Чухнов — «наконец мудро решило етот наболевший (ще б пак!) впрос: в лагерях началась перегруп-
ровка всех эмигрантов по национально-
стям. Нет больше украинцев-самостій-
нів, но есть бывшие поданный россий-
ской империи (ах, «куда, куда, куда ви
удалились?») и бывшие граждане СССР
с одной стороны, и бывшие польские гра-
ждане — с другой. «Закрытие Америки»
разпорядився колись щедрінський гу-
бернатор, охоплений «адміністративним
восторгом». П. Чухнов збирається «за-
крытий» українську націю руками аме-
риканської адміністрації. Повторюється
кілька разів історія з оstarбайтерами. Тиль-
ки тепер немає знайомих розенбергів...

А справа розв'язується так просто. Нині вік демократії. Тож досить щоб не тільки в Україні, а навіть в Рязанській губернії з'явилася значна група людей, яка не визнає себе за росіян, щоб ті люди дістали право на самовизначення. Чого ж юродствує й клікущество п. Чухнов? «Потомки запорожців» самі скажуть, як вони хочуть жити. Індінезія заговорила, а чухнови гадають, що хтось їм допоможе затулити рота Україні. Демократія все вирішить. Правда, що царський міністер Віtte сказав, що конституція й демократія — смерть для «єдиної неділій». Це може підтвердити з власної практики Керенський. Тим часом світ рішуче йде до демократії. Куди ж тоді прийде «єдіна неділій»? Душа чухнових «смітнем полна». Співчуваємо, але... нічим не зарядимо.

Українець з Кубані.

Народне видавництво за океаном

З

З Українського ~ПРЕСИ~

Знову Ульм...

«Неділя» ч. 91 приносить допис з Н. Ульму, у якому читаємо:

«Ми хочемо зупинитись на прикорну випадкові, що трапився на рефераті і був виконаний таборянами, що догильованували, партійної лінії і «порядку» на рефераті.

Коли один з присутніх запитав прелегента: «Чому ж ви не скажете — хто організував УПА і коли її організовано?» — то його негайно усунули з залі, бо він — цей запитувач — виходить порушив «спокій і порядок у залі».

Порушника порядку таборова служба безпеки жорстоко побила зразу ж під дверима театру, в залі якого авгсбургський редактор ще договорював свою правду про УПА... А побитого, скривленого відправили люди, що тут находилися випадково, до лікарні. Тих, що били, як завжди, це буває в Новому Ульмі, не виявлено, і сліди безумовно пропали б, якби побитий не сблизив пальця п. Турикові, відомому з участі в бешкеті, що кінчився биттям вікон редакторам «УВ». А в цілому виконано операцію чисто. Поліція в цей час заховувала рівновагу духа, захривши зсередини театру, щоб ніхто не виходив на двір і не бачив як убивали людину.

Група ново-ульмівців.

Коли нарешті буде між нами спокій і порядок?

Історія повторюється

Голова і 8 членів ТР Сомме-казерне виступили із Ради з таких причин:

„1. Ухвала Ради про відсторонення п. Дяченка порушує статут ЦПУЕ та засади демократії.

2. Неможливість участі в працях таїї Ради, яка замість діяльності для добра мешканців табору стала на шлях політиканства і репресій до членів ТР шляхом усунення їх з Ради і навіть висилення з Табору без суда і слідства

Наш вихід з ТР не означає нав'язування диктатури меншості а є протестом проти застосування несправедливих і незаконних методів праці ТР.

Закликаємо населення табору зберігати спокій, моральну рівновагу, об'єктивного зрозуміння подій, що виникли в таборі і демократичними методами відстоювати свої права.

22. 9. 1947.

Голова Таборової Ради Черкасевич.

Перший заступник Ролови ТР Кришевський.

Члени Таборової Ради: Іщук, Р. Шинкар, Клименко, Лінгард, Сенько, Сеник.

(Т. В.) ч. 64)

В попередній ТР демократична меншість теж була змушенна виступити із ТР, і теж з причин незаконних дій ТР (тоді це було загарбання майна «Нашого Життя»).

Питаемо, як довго приглядатимуться виці ланки нашої самоуправи до свавільного «урядування» «активістів» в Сомме-казернах та інших таборах?

З МИСІЇ ДО РЕДАКЦІЇ

Куди вони йдуть?

16. 9. 47 року в таборі Сомме-Казерне в Авгсбурзі відбулися добре підготовані, відомою диктарокою пропою загальні збори членів перееленчого фонду.

Як що вірити „Таборовим Вістям“, то на зборах було присутніх під час голосування біля 14 проц. членів перес. фонду. „Відокремлення“, на чолі з п. Калинником, намагалося силово виступити проти таборян домократичного напряму. Один з таборян, проф. Сенько, запропонував ввести до переселенчої управи членом одного представника від „Трудової хліборобської переселеної громади“. Ця громада начисляє в своїх лавах 240 осіб і має затверджений статут.

п. Калинник рішучо відкидає цю пропозицію, хоч він не був у президії зборів, а намагається керувати зборами з місця де сидів.

Після того взяв слово інж. Дяченко. Коли він тільки промовив перше слово: „Панове“, як відомій групі було подане гасло: починай! (це тому, що інж. Дяченко, як чл. таборової ради належав до опозиції і допоміг викрити злодіїв у таборі).

Отже почалось спочатку гудіння потім ревіння, скавчання, гарчання і найрізноманітніші згуки, що іх в кожному зоологічному парку можна почути. Після цієї п'яти хвилинної сцени, на заклик президії до спокою, все стихло. Інж. Дяченко звернувся до групи ревунів із запитом „Де ми знаходимося: на зборах політичних емігрантів, чи в пралісах Бразілії міх мавпами?“. Більше говорити промовців не вдалося. Бешкетники позіскавували з воювничим завзяттям перекидаючи стільці та лавки кинулись до інж. Дяченка вигукуючи: „Геть з табору заколотника, буй більшовіків“ і т. д. До тяжчого скандалу і бешкету не дійшло тільки завдяки розвазі громадян, що утихомірили нерозумних фанатиків.

Присутній.

Яка буде зима?

Метеорологи передбачають що місяць жовтень перебуватиме під знаком щедрих дощів.

В листопаді буде панувати м'яка безморозна погода з нормальними опадами.

Після цього прохолодно — мріяного осіннього часу з може наступити різана, сухо — холодна, коротка зима, яка в січні досягне своєї вищої точки. Температура мінус 20 ступінів і низче може наступити 80 від. імовірністю,

Лютий та березень будуть мабуть м'які та соняшні.

Відповідно явищам 1945 та 1946 рр. весна буде ранію, лагідною, можливо зовсім теплою.

(Швейцарія Ландесспайтунг.)

Придти харчових продуктів

Дають 1 кг. м'яса.

Міністерство виживлення подає до відома:

В 106 періоді слідує одноразовий надзвичайний приділ м'яса, а саме: 1000 грамів для всіх звичайних консumentів і частинних продуcentів м'яса.

М'ясо видаватиметься на резервний відтинок з написом „Баєрн“ і числом 601 та 602 споживчих карток 11-16 та 21-25.

Розпродаж м'яса належить негайно розпочати.

Знижка марок.

Баєрське Міністерство виживлення, Рільництва та Лісництва усталіло в декреті з 15. 9. такі норми марочок на м'ясні вироби:

Дозволено продавати:

На вартість п'їв марки: печінку, нирки, серце, свинячі голови, телячі, ніжки, печінкову ковбасу, звичайні леберкезе, біла ковбаса і т. д.

На вартість одної четверини марки: голови з язиком, мозок, вуха і т. д.

На вартість одної десятої марки: голови без язика, волові роти, нечищені волові кости, печінкові і кров'яні ковбаси.

Без марочок: волову, свинячу і телячу кров, перчену без додатку м'яса або вну-trішніх частин.

• Видача мила до голення.

На відтинок з написом „Разірзайфе Баєрн“ старої карти на міло важкої від 101 періоду, можна купити від 22 вересня почавши в склепах в яких віддається відтинок з написом „Разірзайфе Форштадтинг“

1 кусок мила до голення, або

1 тубу крему до голення.

Відірвані відтинки є неважкі і не сміють приматися в склепах.

УВАГА!

Усі українські осередки американської та англійської зон, які переводили грошеві зборки на вислані наші зборкові листи, і які до цього часу не повернули нам лист, мають найдлі до 15. X. 1947 р. ті листи, разом з зібраними грошевими датками, надіслати на адресу нашого фінансового референта п. Д.р. Шпильчака Франкфурт на Майном Гехст Марктпляц 5.

Президія Комісії Охорони Могил при ЦПУЕ в Франкфурті на Майном.

ОГОЛОШЕННЯ

За зміст Редакція не відповідає.

Експортова виробнича фірма — килими та вишивки для експорту

«ТЕОДОР ГРІНІВ»

Співвласники й організаційні співробітники: Евстахій Думин, Роман Мицих, Теодор Гринів.

Просимо всіх фахівців килимарів та всіх пань, що вміють вишивати, які хотіли б з нами співпрацювати, зголоситися до нас особисто або листовно на нижче подану адресу. Приблизна запрерування:

200 кілімів
1000 вишивок.

Рівночасно просимо всіх мистецтв, що могли б нам запроектувати гарні й під мистецьким оглядом високоякісні взори килимів, надсилати нам свої оферти. Всіх громадян, що мають гарні килими і яким залежить на цьому, щоб в світ ішли українські вироби на правду високі вартості, просимо зголоситися до нас і дозволити нам відрисувати ці взори і дальше продувати.

Усі співпрацівники одержать крім добре заплати в німецьких марках ще 5% в долларах.

Кожний, що працюватиме в нашій фірмі, буде призначений за працюючого IРО-м і німецької Арабітсамтом.

Адреса:

Exportindustrie „Ukrainische Volkskunst“
Teodor Hryniw, München 38, Romanstr. 74.

Вже появився накладом Кооп. „Праця“ в Байройті великий англійсько-український словник в опрацьованні проф. Василя Лева і проф. Івана Вербяного (Понад 10 000 слів з граматикою і поясненнями). Цей словник — книжка, без якої не зможе обйтися сьогодні ніодин українець!

Замовити: Кооператива Пласт, Bayreuth, — Leopold-Kaserne Block IX.

844. Шаваля Олекса розшукує Шавалю Петра з Яворівщини. Останньо перебував в Діндорфі, пошта Пайлштайн, Об-Донау. Повідомити на адресу Адміністр. „Нашого Життя“.

845. Кірик Іван шукає рідних, знайомих, а також Лазаря Андрія з пов. Рава Руська. Останньо працював в Кельні. Повідомити на адресу адмін. „Нашого Життя“.

846. Шушак Андрій шукає Гребінчака Степана з пов. Турка, а також Боберського Івана, Роцицьку Ірину, Сенька Халака. Повідомити на адресу адмін. „Нашого Життя“.

847. Філля Микола з Наддніпрянщини попшує Федченка Марту, Кацуру Ольгу та Валентину, а також знайомих, що пам'ятають Кацуру Миколу. Адреса: Frankreich, Filla Nicolas Hospital, Labadie La Rose Marseille E. du. duk. France

848. Салдатенка Дмитра з родиною попшує син Григорій. Ласкаві згадування: 262, rue de l'Esperance Liege (Belgium).

849. Пошукую рідних і знайомих з Нової села повіт Новий Санч. Відомість слати на адресу: Норе Петро Tübingen, Führstr. 7.

850. Валюх з Інгольштату розшукує Горового Олександра.

851. Розшукую сина Олександра Бурака, рожденого 1923 року, який перед капітуляцією Німеччини був у Франкфурті над Одрою. Хто знає про його прому повідомити нагородою. Адреса в адміністрації „Нашого Життя“.

852. Винар Яким, різбар працює знайомих і приятелів написати: Joachim Winzlar (24), Eckendorf, D-11 Münster Bois Brüll, B. 1. кім 221.

Kiel Regensburger Landsstrasse 10/P. Camp „Hel“.